

สุวรรณี เกศกมลสาร์ 2549: ผลของพันธุ์และระยะเวลาของการตัดต่อผลผลิตและองค์ประกอบทางเคมีของหญ้าในเปียร์หมัก ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) สาขาวิชาพืชไร่ ภาควิชาพืชไร่ ประธานกรรมการที่ปรึกษา: ศาสตราจารย์สายัณห์ พัสดุ, Ph.D. 129 หน้า
ISBN 974-16-1590-6

การทดลองนี้ดำเนินงานทดลองที่สถานีวิจัยสุวรรณวิจัย ตำบลคลองคง อำเภอปักช่อง จังหวัดนครราชสีมา ระหว่าง มิถุนายน 2546 ถึงมีนาคม 2547 โดยใช้หญ้านเเปียร์ 13 พันธุ์ ซึ่งประกอบด้วย เนเปียร์ตันเตี้ยเล็ก เนเปียร์ตันเตี้ยปานกลาง เนเปียร์พันธุ์มืออห เนเปียร์ มากเหล็ก ทีฟตัน (Tifton23AxR174) เนเปียร์สูกผสม1(ออกดอกเร็ว) เนเปียร์สูกผสม2 (ออกดอกช้า) เมอร์คิรอน รุควอน่า ได้หัววันเอ25 ได้หัววันเอ148 เนเปียร์ธรรมชาติ และ เนเปียร์ขักษ์ โดยตัดหญ้าที่อายุ 30 45 และ 90 วันในช่วงเวลา 270 วัน(9 เดือน) พบว่า ได้หัววันเอ148 ให้ผลผลิตสูงสุด ผลผลิตของหญ้าจะสูงขึ้นเมื่อช่วงความถี่ของการตัดยาวนานขึ้น ยกเว้นเนเปียร์ตันเตี้ยเล็ก เนเปียร์ตันเตี้ยปานกลาง และเนเปียร์พันธุ์มืออห เนเปียร์ตันเตี้ยเล็กให้ ผลผลิตที่มีคุณภาพดีที่สุดคือมีสัดส่วนของใบสูงสุดและมีเปอร์เซ็นต์โปรตีนสูงสุด ปริมาณ โปรตีนในหญ้าจะมีปริมาณลดลงเมื่อเพิ่มความถี่ของการตัดให้ยาวนานออกไป

ส่วนลักษณะของหญ้าหมักพบว่าความถี่ของการตัดที่เหมาะสมต่อการทำหญ้าหมักคือ 90 วันหลังตัดยกเว้น รุควอน่าและเนเปียร์ขักษ์ซึ่งสามารถหมักหญ้าได้ที่ความถี่ของการตัด 45 วัน หลังตัด เนเปียร์ตันเตี้ยปานกลาง เนเปียร์สูกผสม1 และเนเปียร์ตันเตี้ยเล็กไม่เหมาะสมที่จะทำหญ้าหมักเนื่องจากหญ้าหมักที่ได้มี pH สูง แต่หญ้าหมักที่ทำจากหญ้าที่มีความถี่ของการตัดยาวนาน ออกไป จะทำให้เปอร์เซ็นต์โปรตีนต่ำ ยกเว้นเนเปียร์พันธุ์มืออห เนเปียร์รวมกับเหล็กและเนเปียร์ตันเตี้ยเล็กแต่มีเปอร์เซ็นต์ NDF และ ADF สูง

สุวรรณี เกศกมลสาร์
ลายมือชื่อนิสิต

วันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๔๙ / ๗๑ / ๔๙
ลายมือชื่อประธานกรรมการ